

A HEGYEK

A „Havasi Napló“-ból.

Reményik Sándornak.

Te meg fogsz halni. Ők meg állni fognak
komor trachytba dermedt titoknak.

Ne higgy nekik. Csak játszanak tevéled,
csak hitegetnek némán, hogy nem élnek.

De én kilestem: csalfa óriások,
nappal halottak, éjszakára mások.

Olyankor bennük döngő ritmus éled,
olyankor súlyos titkokat cserélnek:

„Láttad? – vetettek.“

„Holnap újra vetnek.“

„Temettek.“

„Vetnek.“

„És megint temetnek.“

Hajnal felé a harmatos homálynak,
pütkösti rózsaszirmokat dobálnak.

Majd mint akit tündér varázsa ver meg,
pazarló karjuk újra visszadermed.

S feszülnek újra: végtelennek óre,
s hidegen néznek le a temetőre.

(Nagyenyed.)

Áprily Lajos.